

5. סנהדרין קב ע"א:
 "תנא משום רבי יוסי: (שכס) מקום מזומן לפורענות".
6. לבוש האורה לפסוק ו:
 "מדלא אמר עד שכס ועד אלון מורה בוי"ז אלא משמע שער אלון מורה הוא פירוש לעד מקום שכס כאלו אמר לאיזה שכס? לאלון מורה".
7. שפתי חכמים לפסוק ו:
 "כי 'אלון' לשון אלה (פירוש שבועה) ו'מורה' לשון הוראה וזהו תורה".
8. רש"י:
 "אלון מורה הוא שכס,
 הראהו הר גרזים והר עיבל ששם קבלו ישראל שבועת התורה".
9. חזקוני:
 "ויעתק משם - ... לשון 'המעתיק הרים'⁴, מסלקן ממקומן".
10. שם:
 "עד מקום שכס - שהרי באותו הפרק לא היתה שם עיר בנויה רק המקום".
11. הכתב והקבלה:
 "זידענו כי עי לשון חרבה ושממה הוא ובנו שם בחרבה עיר (ואחר כך) קראו לעיר בשם החרבה".
12. הרב בלייכר, למהלך הפרשיות בראשית עמ' 87:
 "העי - הוא המקום הראשון בו נלחמים בני ישראל לאחר כניסתם לארץ במלחמה טבעית נורמלית, עם תכסיסי קרב אשר מפעיל שם יהושע. ניתן לומר כי זוהי המלחמה הראשונה בכלל, משום שביריחו הייתה זו מלחמה ניסית, שלא בדרכי הטבע. בבית אל עתיד להתגלות ליעקב אבינו חזיון הסולם המוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, ועליו הוא אומר - 'אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים'⁵. במקום זה בין בית אל ובין העי, מבטא אברהם את היסוד הגדול ביותר של עם ישראל, אשר צריך להיות ברור וקבוע בנשמת העם. כל בנין חיי האומה בדרכי הטבע, הנשק והמשק, המערך המלחמתי של עם ישראל והבנין הכלכלי-החקלאי שלו, הכל נמשך מבית אל, מ'שער השמים'".
13. רש"י:
 "הלוך ונסוע - לפרקים, יושב כאן חודש או יותר ונסוע משם ונוטה אהלו במקום אחר".
14. בראשית רבה לט טז:
 "ויסע אברהם הלוך ונסוע הנגבה - מחקה (מצייר בדעתו) והולך ומכוין כנגד בית המקדש".

⁴ איוב ט ה.
⁵ בראשית כח יז.